

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje strand en duin. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

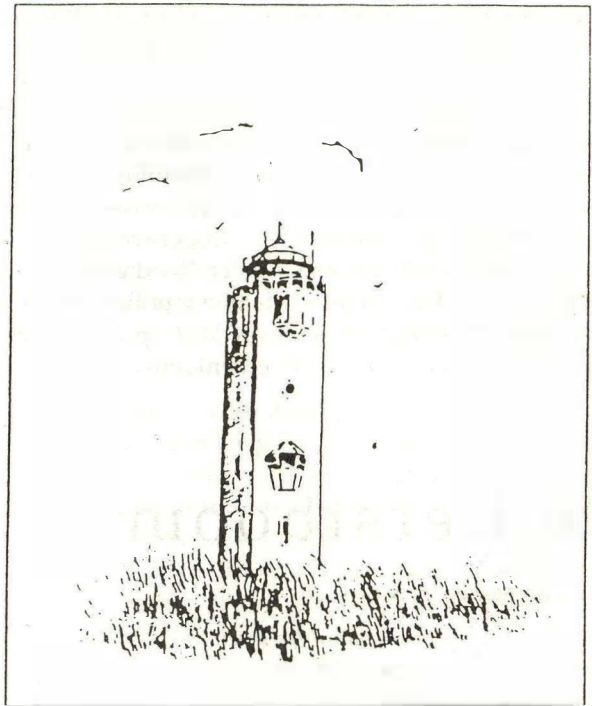
De vogeltrek, de verplaatsingen in het voor- en najaar, heeft altijd tot de verbeelding van de mens gesproken. Zelfs Aristoteles hield zich in de oudheid hier al mee bezig. Van hem is een werkje bewaard gebleven dat over dit onderwerp handelt.

Om iets van de trek van vogels waar te nemen, om het mee te maken, wonen we hier in Noordwijk perfect. Veel vogels mijden de zee van en naar het zuiden en volgen de kust.

Er zijn wel plaatsen waar vogeltrek, speciaal de trek van de roofvogels, nog beter is waar te nemen, maar er blijft in en rondom ons dorp genoeg aardigs te zien. Zelf ben ik altijd erg geboeid door vogels die vanuit het hoge noorden komen. Vogels met namen als IJsgors, Sneeuwgorz, IJseend en IJsduiker roepen een bepaalde stemming bij je op. Een verlangen om die beesten te zien in de omgeving waar ze in de zomer thuishoren. Een soort dwang om straks in het voorjaar met ze mee te gaan. Die dwang ondervonden ook poolreizigers zoals Scot en Amundsen. "De roep van de pool", noemde een andere poolreiziger het boek dat hij over zijn ervaringen schreef. Ondanks die roep zullen wij maar in Noordwijk blijven en een beetje genieten van de noordelijke gasten in de winter. Zoals een groepje Sneeuwgorzen op het strand, foeragerend langs de duinkant en de hoge vloedlijn. Dribbelend op het strand vallen ze nauwelijks op en zouden het wel kunnen zijn. Maar als je iets te dichtbij komt en ze opvliegen valt het zwart/witte vleugelpatroon direct op.

Van IJsgorzen krijgen we hier nauwelijks iets te zien. Het blijft vaak beperkt tot het overvliegen in de trektijd. Daarbij moet je het geluid nog goed kennen om het beestje op naam te brengen.

Ook IJseenden zullen we op onze wandeling niet dagelijks zien. Het blijft een toevalstreffer zo'n kleurigeendje over zee te zien vliegen.



Om van de IJsduiker maar helemaal niet te praten. Als we deze grote duiker tegenkomen is dat dood op het strand. Vaak als olieslachtoffer.

Een heel ander dier is de IJsvogel. Die hoort helemaal niet in het noorden thuis. Deze vogel moet niet van ijs hebben. Legt juist in strenge winters vaak het loodje. Op een wandeling langs strand en duin zullen wij de IJsvogel niet tegenkomen. Wel als we wat doorschieten naar de Amsterdamse Waterleidingduinen. Een paar jaar geleden is daar een uitkijkhut gebouwd bij een plas. Kees van der Luyt vertelde mij dat hij vanuit die hut op een keer drie IJsvogels tegelijk zag. Alles bij elkaar is het wel een ijsig stukje geworden. Nog maar net in de winter gekomen gaan we alweer verlangen naar Zomertortels en Zomertalingen. De mens is een rare vogel.

De oude psalmdichter zei het al: "hunkerend naar hetgeen hij zien zal, wenst terug wat hij eens zag".



IJseenden